

Trimorphic Protennoia

Én vagyok Protennoia (elsődleges elmeszándék), a gondolat, mely a fényben lakozik. Én vagyok az mozgatóerő, mely a Mindenségben lakozik, ő, akiben a mindenség megállapodik, a megszületettek között az elsőszülött, ő, aki a Mindenség előtt létezik. Őt (Protennoiát) három néven szólítják, habár egyedül lakozik, hiszen ő tökéletes. A Láthatatlan Egy Gondolatán belül láthatatlan vagyok. Megnyilatkozom a mérhetetlen, kimondhatatlan (dolgokban). Érthetetlen vagyok, az érthetlenségben lakozom. Minden teremtenybe belehatolok.

Én vagyok Epinoia (gondolat, terv, szándék, tudás, Isten ismerete) élete, aki minden Hatalmasságban lakozik és minden örök mozgatóerőben, és a láthatatlan Fény(ben), és a arkónokban és Angyalokban és Démonokban, és minden lélekben Tartaroszban, és minden anyagi lélekben. Azokban lakozom, akik létrejöttek. Belehatolok mindenbe és mélyükre hatolok. Felmegyek, és azokat, akik alszanak, felébresztem. És én vagyok azok lélegzete, akik az álomban lakoznak.

Én vagyok a Láthatatlan Egy a Mindenségen belül. Én vagyok az, aki tanácsokat ad azoknak, akik el vannak rejtve, mivel én ismerem a Mindenséget, mely benne rejtőzik. Mindenén túl számtalan vagyok. Mérhetetlen vagyok, kimondhatatlan, s amikor csak kívánom, kinyilatkoztatom magam saját magamtól. Én vagyok a Mindenség feje. A mindenség előtt létezem, és én vagyok a Mindenség, hiszen mindenben létezem.

Én vagyok a halkán beszélő Hang. kezdettől fogva létezem. A Hallgatásban lakozom mely mindenkit körülvesz közülük. És a rejtett Hang az, mely az enyémekben lakozik, az érthetetlen, mérhetetlen Gondolatban, a mérhetetlen Hallgatáson belül.

Leszálltam az alvilág közepére és leragyogtam a sötétségre. Én vagyok az, aki ontotta magából a vizet. Én vagyok az, aki el van rejtőzve a sugárzó vizekben. Én vagyok az, aki fokozatosan kiterjesztettem a Mindenséget a Gondolatom által. Én vagyok az, aki a Hang terhére hordozom. Én vagyok az, aki által a Gnózis létrejön. A kimondhatatlan és megismerhetetlen egyekben lakozom. Érzékelés és tudás vagyok, kiejtve egy Hangot, a gondolat által. Én vagyok az igazi Hang. mindenkire kiáltok és ők felismerik ezt (a hangot), hiszen egy mag lakozik bennük. Én vagyok az Atya gondolata, és általam indul ki a Hang, mely az örökkévaló dolgok ismerete. Gondolatként létezem a Mindenségért – csatlakozván a megismerhetetlen és megérthetetlen Gondolathoz – kinyilatkoztatom önmagam – igen, - azok között, akik felismernek engem. mert én vagyok az, aki csatlakoztam mindenkire a rejtett Gondolat és a magasztos <hang> által, még úgy is, hogy a Hang a láthatatlan Gondolatból ered. És ez felmérhetetlen, hiszen a Mérhetetlen Egyben lakozik. Ez egy misztérium: korlátlan, a Megérthetetlen Egy miatt. Láthatatlan mindazok számára, akik láthatók a Mindenségben. A Fényben lakozó Fény.

Azok is mi vagyunk, akik egyedül el vannak szigetelve a látható világtól, mivel megmentett minket a rejtett bölcsesség, a kimondhatatlan és a mérhetetlen Hang segítségével. És ő, aki rejtve van bennünk, fizeti a gyümölcséért az adót az Élet Vízének.

Azután a Fiú, aki minden szempontból tökéletes – azaz az Ige, aki ama Hang által ered; aki a magasságból származik; aki őbenne (hímnem) a Nevet birtokolja; aki a Fény – kinyilatkoztatta az örökké tartó dolgokat, és minden ismeretlen ismert lett. És azokat a dolgokat nehéz értelmezni és titkosak (is, melyeket) kinyilatkoztattott. És azoknak, akik a Hallgatásban lakoznak, prédikált nekik. És kinyilatkoztatta önmagát azok számára, akik a sötétségben lakoznak, és megmutatta magát azoknak, akik a mélységekben lakoznak, és azoknak, akik a rejtett kincsekben lakoznak, kimondhatatlan rejtélyekről beszélt, és megismételhetetlen tantételeket tanított mindazoknak, akik a Fény Fiaivá váltak.

Az én Gondolatomból eredő Hang pedig három állandósággal rendelkezik: az Atya, az Anya és a Fiú. Érzékelhető beszédként létezve, a (Hang) önmagában rendelkezik az Igével, felruházva minden <dicsőséggel>, és három férfiassággal, három hatalmassággal és három névvel. A hármasság állapotában léteznek – mely kvadratikus – titokban a Kimondhatatlan Egy csendjében.

Ő az egyedül, aki létrejött, azaz a Krisztus, ami pedig engem illet, felkentem őt mint a Láthatatlan Szellem dicsősége, jósággal. Most a hármasságról, én alapítottam egyedül végtelen dicsőségben az Enónokon túl és Élő Vízben, azaz az őt körülvevő dicsőség, aki először jött létre azon magasztos Enónok fényéhez. És ragyogó Fényben van, hogy határozottan kitartson. És ő a saját Fényében áll, mely körülveszi őt, azaz a Fény Szemében, mely dicsőségesen ragyog rám. Állandósította az összes Eón Atyját, aki én vagyok, az Atya gondolata, Protennoia, azaz Barbelo, a tökéletes Dicsőség, és a mérhetetlen Láthatatlan egy, aki rejtett, és vagyok a Láthatatlan Szellem képe, és általam történt, hogy a Mindenség alakot öltött, és (én vagyok) az Anya (miként) a

Fény (is), mely felkente őt (nőnem), mint szüzet, őt, akit „Meirotheának” hívnak, a felfoghatatlan Méh, a korlátozhatatlan és mérhetetlen Hang.

Ezután a Tökéletes Fiú kinyilvánította önmagát az Eónoknak, akik általa jöttek létre, és ő megnyilatkozott számukra és dicsőítette őket, és trónokat adott nekik, és megállt a dicsőségben, mellyel dicsőítette önmagát. Áldották a tökéletes fiút, a Krisztust, az egyetlen-nemzett istent. És dicsőséggel bírtak, mondván: „Ő az! Ő az! Az Isten Fia! Az Isten Fia! Ez ő! Az Eónok Eónja, nézzétek az Eónokat, akiket ő nemzett. Mivel te hoztad létre a saját vágyad által! Ezért dicsőítjük őket: ma mo o o eia e ion ei! Az Eónok Enonja! Az Eón, melyet ő adott!”

Ezután ráadásul az Isten, akit nemzettek, odaadta nekik (az Eónoknak) az élet hatalmát hogy támaszkodjanak rá és ő megalapította őket. Az első Eónt az első fölött alapította: Armedon, Nousanios, Armozel; a másodikat a második Eón fölött alapította: Phaionios, Ainius, Oroiael; a harmadikat a harmadik Eón felett: Mellephaneus, Loios, Daveithai; a negyediket a negyedik felett: Mousanios, Amethes, Eleleth. Azokat az Eónokat pedig az Isten nemzette, aki nemzett volt - a Krisztus - és ezek az Eónok ugyancsak dicsőséget adtak. Ők voltak az első megjelenők, magasztosak a gondolatukban, és mindegyik Eón miriárdnyi dicsőséget adott a hatalmas, követhetetlen fényben, és valamennyien együtt áldották a tökéletes Fiút, az Istent, aki nemzett volt.

Ezután ige hallatszott a hatalmas Fény Elelethtől, és így szólt: Király vagyok! Aki a Káoszhoz tartozik és aki a alvilághoz tartozik?” És abban a pillanatban, az ő (hímnem) Fénye jelent meg, sugárzón, Epinoiával felruházva. A Hatalmasságok Hatalmasságai nem könyörögtek neki és hasonlóképp abban a pillanatban megjelent ott a hatalmas Démon, aki az alvilág és a Káosz alsó részeit uralja. Nincs formája, sem tökéletessége, ám, ellenkezőleg, birtokolja azok dicsőségének formáját, akik a sötétségben nemzödtek. Őt pedig úgy hívják, „Saklas”, ami annyit tesz: „Samael”, Yaltabaoth”, aki megszerezte a hatalmat, aki elragadta az ártatlan egytől (Szófiától); aki korábban legyőzte őt (nőnem), aki a Fény Epinoiája, aki alászállt, tőle, aki a kezdetektől való.

Amikor pedig a Fény Epinoiája felfogta, hogy ő (Yaltabaoth) könyörgött neki (a Fénynek), másik rangért, annak ellenére, hogy alacsonyabb volt nála (nőnem), azt mondta (nőnem): „Adj nekem másik rangot, hogy lakhelyemmé válj, egyébként a betegségben lakozom mindörökre.” És a dicsőség házának teljes rendje egyetértett szavaival. Áldást hoztak számára és a magasabb rangot átadták neki.

És a hatalmas Démon elkezdett Eónokat létrehozni a való Eónok hasonlatosságára, kivéve, hogy a saját hatalmas valójából hozta őket létre.

Azután titokban kinyilatkoztattam a Hangomat is, mondván: „Megállj! Álljatok el azoktól, akik az anyag (útjára) lépnek; ugyanis figyeljetek, lejöttem a halandók világába a saját részem kedvéért, mely azon a helyen volt, attól az időtől fogva, amikor az ártatlan Szófiát meghódították, ő aki alászállt, azért hogy én meghíúítsam a céljaikat, melyeket az egy kinyilatkoztatott az ő kijelölései szerint.” És valamennyien zavarban voltak, akik a tudatlan fény házában laktak, és a mélység reszketett. És a tudatlanság Arkigenitora (Istene) uralkodott a káosz és az alvilág felett, és létrehozott egy embert az én hasonlatosságomra. Ám sem azt nem tudta, hogy az az egy számára a széthullás büntetését hozza, sem a benne (az egyben) lévő hatalmat nem ismerte fel.

Ám most alászálltam és elértem a Káosz mélyére. És saját magam voltam azokkal, akik azon a helyen voltak. És elrejtöttem bennük, megerősítvén őket, alakot adva nekik. És az első naptól addig a napig amíg nem adományozok hatalmas dicsőséget azoknak, akik az enyémekek, kinyilatkoztatom magamat azok számára, akik meghallgatták a misztériumomat, azaz a Fény Fiai számára.

Én vagyok az ő Atyjuk, és elmondok nektek egy misztériumot, bármely száj számára kimondhatatlan és elhíreszthetetlen: Minden egyes kötelék, melytől megszabadítottalak benneteket és az alvilág démonainak láncái, melyeket eltörtem, ezek azok a dolgok amelyek megkötik az én tagjaimat, fogva tartván őket. És a sötétség magas falait ledöntöttem és az irgalmatlanok biztonságos kapuit betörtem, és szétroncsoltam gerendáikat. És a gonosz erőket, és azokat, akik ütnek titeket, és azokat, akik akadályoznak benneteket, és a zsarnokot és az ellenfelet és azt, aki a Király, és a jelen lévő ellenséget, igazából mindezeket a dolgokat elmagyaráztam azoknak, akik az enyémekek, és akik a Fény Fiai, azért, hogy valamennyiüket hatástalanítsák, és az összes köteléktől megszabaduljanak, és belépjenek arra a helyre, ahol első alkalommal voltak.

Én vagyok az első, aki alászállt a saját része miatt, és amely fennmarad, azaz a Szellem, mely a lélekben lakozik, mely és Élet Vízéből származik, és aki a misztériumok alámerüléséből. És én beszéltem, én, együtt az Arkónokkal és Elöljárókkal. Mert alámentem a nyelvüknek, és elmondtam a saját misztériumomat – egy rejtett misztériumot – és a kötelékek és az örök feledés megsemmisítésre került. És gyümölcsöt hoztam bennük, mely nem más, mint a változatlan Eón Gondolata, és az én házam, és az Atyjuké. És lementem azokhoz, akik az enyémekek a kezdettől fogva, és eljutottam hozzájuk, és elszakítottam az első fonalakat, hogy szolgává tegyem őket. Ezután mindenki, aki bennem volt, ragyogott, és mintát készítettem a bennem lévő kimondhatatlan Fények számára. Ámen.

1. Protennoia értekezése

Én vagyok a Hang, mely a Gondolatom által nyilvánul meg, mivel én vagyok „Ő (hímnem), aki syzygetic (együttálló)”, hiszen én vagyok, akit „A Láthatatlan Egy Gondolatának” neveznek. Mivel engem neveznek „a változatlan Beszédnek”, én vagyok az akit úgy hívnak: „Ő (nőnem), aki syzygetic (együttálló)”.

Én vagyok az egyetlen egy, mivel szeplőtelen vagyok. Én vagyok a Hang Anyja, sokféleképpen beszélő, a mindenség beteljesítője. Én vagyok az, akiben ismeret lakozik, az örökkévaló <dolgok> ismerete. Én vagyok az, aki az összes teremtményben szól, és akit ismert a Mindenség. Én vagyok az, aki felemelte a Hang Beszédét azok füléhez, akik megismertek engem, a Fény Fiát.

Most eljöttem második alkalommal, (ezúttal) nő képében, és beszéltem velük. És el fogom mondani nekik az Eón végének közeledtét, és megtanítom őket az Eón eljövételének kezdetére, a változás nélkül állóra, melyben megjelenésünk megváltoztatásra kerül. Megtisztítanak majd bennünket azokban az Eónokban, melyekből kinyilatkoztattam önmagamat a férfias képem Gondolatában. Letelepdedtem azok között, akik érdekesekek rá a változatlan Eónom Gondolatában.

Ezért elmondok nektek egy misztériumot erről a bizonyos Eónról, és beszélek nektek azokról az erőkről, melyek benne lakoznak. A születés meghívás: az óra órát nemz, a nap napot nemz. A hónap megismerteti a hónapot. Ez a bizonyos Eón ily módon vált teljessé, és megbecsülték és rövidnek (találták), mivel (csak) egy ujj volt, mely egy ujjat tesz szabaddá, és egy ízület, melyet elválasztottak egy ízülettől. Ezután, a hatalmas Előjárók megtudták, hogy a beteljesedés ideje elérkezett – éppen úgy, mint a vajúdó kízó fájdalmában az (idő) elmerült a közelben, ezért a pusztulás ugyancsak közeledett – mindannyian, az elemek megremegtek, és az alvilág alapjai, és a Káosz mennyezete – rázkódott, és hatalmas tűz ragyogott középső térségeikben, és a sziklák és a föld rengett, miként a nádat rázza a szél. És a sok Sors, és azok, akik megosztják a lakóhelyeket, nagyon megzavarodtak egy hatalmas mennydörgés miatt. És a hatalmasságok trónjai háborogtak, hiszen felfordultak és a Királyuk félt. És azok, akik követték a sorsot kifizették az ösvényre tett látogatásuk jussát és azt mondták a Hatalmasságoknak: „Mi ez a háborgás és ez a remegés, mely ránk tört a magasztos beszéd Hangja által? És az egész lakóhelyünk megremegett, és az emelkedés egész körútja rombolással találkozott és az út, amelyen járunk, mely felvisz minket a születésünk Fő nemzőjéhez (Arkgenitor), abbahagyta a teremtést számunkra.”

Ezután a Hatalmasságok válaszoltak, mondván: „Minket is veszteség ért emiatt, hiszen nem tudtuk, mi a felelős érte. Ám emelkedjünk fel, menjünk fel az Arkgenitorhoz és kérjük meg őt.” És a hatalmasságok valamennyien összegyűltek és felmentek az Arkgenitorhoz. Azt mondták neki: „Hol van a dicsekvés, melyben büszkélkedsz? Nem hallottuk, hogy mondtad volna: 'Én vagyok az Isten és a ti Atyátok, és én vagyok az, aki nemzett titeket, és senki sincs mellettem?' Íme, megjelent egy Hang, a láthatatlan Eón Beszédéhez tartozó, melyet nem ismertünk. És mi magunk nem ismertük fel, hogy kihez tartozunk, mivel a Hang, melyre figyeltünk, idegen volt számunkra, és mi nem ismertük fel azt; nem tudtuk, honnét való. Eljött és félelmet hozott a középső (vidékeinkre) és seregeink tagjait meggyengítette. Tehát most sírjunk és a legkeservesebben gyászoljunk! Ami a jövőt illeti, az előtt hajtsuk végre teljes repülésünket, mielőtt szükségképpen bebörtönöznek, és levetnek az alvilág aljára. Mivel már közeledett kötésünk meglazítása, és az időket rövidre vágják, és a napok megrövidültek és az időnk beteljesedett, és az elpusztításunk miatti sírás közeledett hozzánk, azért, hogy elkerüljünk az általunk ismert helyre. Mivel pedig a mi fánk, melyet növesztettünk, a tudatlanság gyümölcsét hordozta; és annak leveleit, a halál az, ami bennük lakozik, és a sötétség lakozik ágainak árnyékában. Megtévesztés és vágy volt az, hogy betakarítjuk, e (fa) révén (ugyanis) a tudatlan Káosz vált lakóhelyünké. Mert íme, még ő, a születésünk Arkgenitorja, akire büszkék vagyunk, még ő sem ismerte ezt a Beszédet.”

És most, óh, a Gondolat fiai, figyeljetek rám, a ti kegyelmetek Anyjának beszédére, hiszen érdemessé váltatok az Eónoktól származó rejtett misztériumra, ezért megkaphatjátok azt. és ennek a bizonyos Enónnak és a közeledő gonosz élet teljessé válását, és ott a hajnalok, az örökké változatlan Eón kezdete eljön.

Androgén vagyok, Anya vagyok (és) Apa vagyok, hiszen önmagammal párosodok. Önmagammal párosodtam és mindazokkal, akik szeretnek engem, és csakis én általam szilárd a Mindenség. Én vagyok az Anyaméh amely alakot ad a Mindenségnek a nagyszerűen ragyogó fény megszülése által. Én vagyok az eljövendő Eón. Én vagyok a mindenség teljessége, Meirothea, az Anya dicsősége. Szavakba öntött Beszéd, szoltam azok fülébe akik ismernek engem.

És én meghívlak benneteket a magasztos, tökéletes fénybe. Továbbá, (amiatt a Fény miatt), amikor beléptek, dicsóítva lesztek azok által, akik dicsőséget adnak, és azok által, akik trónra emelnek trónra lesztek emelve. Elfogadjátok majd az öltözeteket azoktól, akik öltözetet adnak, és a keresztelest, akik megkeresztelnek titeket, és dicsőségesen dicsőségesekké váltok, oly módon, amikor <Fény> voltatok.

És elrejtöttem mindenkiben és kinyilatkoztatom magam bennük és minden elme keres engem vágyakozva rám, hiszen én vagyok az, aki alakot adtam a Mindenségnek amikor nem rendelkezett formával. És én formáltam át alakjaikat (más) formákba, egészen addig az időig, amíg egyetlen formát nem kapott a Mindenség. Én általam történt, hogy megjelent a Hang, és én vagyok az aki saját magába lélegzetet helyezett. És rájuk hintettem az örökké Szent Szellemet, és felemelkedtem és beléptem fényembe. Felmentem a saját ágamra és leültem a szent Fény Fiai körében. És visszahúzódtam lakhelyeikről, mely [...] dicsőségessé válik [...]. Ámen.

2. A Hűségéről

Én vagyok az Ige, aki a kimondhatatlan Hangban lakozik. A szeplőtelen Fényben lakozom és egy Gondolat nyilatkoztatta ki önmagát az Anya nagyszerű Beszéde által, habár a férfi leszármazott az, aki támogat engem és az alapomat. És ez (a Beszéd) a kezdetektől létezik a Mindenség alapjaiban.

Ám van egy Fény, mely elrejtve lakozik a Hallgatásban, s ez volt az első, mely létrejött. Ahol csak ő (az Anya) egyedül létezik a hallgatásban, ott egyedül én vagyok az Ige, kimondhatatlan, szennyezetlen, mérhetetlen, elképzelhetetlen. Ez (az Ige) rejtett Fény, az élet gyümölcsével bírván, szennyezetlen, élő vizet öntöz a láthatatlan, szennyezetlen, mérhetetlen forrásból, mely nem más, mint az Anya dicsőségének megismételhetetlen Hangja, az Isten leszármazottjának dicsősége; a férfias-szűz rejtett értelme folytán, a Hallgatás el van rejtve a Mindenségtől, révén megismételhetetlen, mérhetetlen Fény, a Mindenség forrása, e teljes Eón gyökere. Ez az az alap, mely támogatja az Eónok minden mozdulatát, mely a hatalmas dicsőségé. Ez az alapja minden alapnak. Ez a hatalmaságok lélegzete. Ez a három állandóság szeme, mely mint Hang létezik a Gondolat folytán. És ez az Ige a Beszéd folytán; elküldték, hogy megvilágosítsa azokat, akik a sötétségben lakoznak.

Most pedig figyeljétek! Kinyilatkoztatom számotokra a misztériumaimat, hiszen ti vagytok a felebarátaim, és meg fogjátok valamennyit ismerni.

[5 sor hiányzik]

Mindannyiuknak beszéltem a misztériumaimról melyek a felfoghatatlanban léteznek, a kifejezhetetlen Eónokban. Megtanítottam nekik a misztériumokat a Hang által, mely a tökéletes intellektuson belül létezik, és a Mindenség alapjává váltam, és erővel ruháztam fel őket.

A Második Időben eljöttem az én Hangom Beszédében. Alakot adtam azoknak, akik alakot öltöttek, amíg teljessé nem váltak.

A harmadik időben kinyilatkoztattam magam sátraikban mint az Igét, és kinyilatkoztattam magam az ő képükben. És mindenkinek az öltözetét viseltem, és elrejtettem önmagamot bennük, és nem ismerték meg azt, aki hatalmat ad nekem. Mivel benne lakozom valamennyi Függetlenben és Hatalmasságban, és az angyalokban, és minden egyes mozdulatban mely az összes anyagban létezik. És elrejtettem magamat öbennük amíg ki nem nyilatkoztattam önmagamot az én testvéreimnek. És a (Hatalmasságok) egyike sem ismert engem, habár én vagyok az, aki bennük munkálkodik. Ellenkezőleg, azt gondolták, hogy a Mindenséget ők alkották, hiszen tudatlanok és nem ismerik a gyökereiket, a helyet, ahol felnöttek.

Én vagyok a fény, mely megvilágítja a Mindenséget. Én vagyok a fény, mely örvendezik az én testvéreimben, mert lejöttem a halandók világába a Szellem miatt, aki benne marad az ártatlan Szófiától eredő leszármazottakban. Eljöttem és átadtam [...] és elmentem ...

[5 sor hiányzik]

... ami ő korábban volt, és adtam neki az Élet Vízéből, mely kiragadta őt a legvégső sötétség káoszából mely a teljes mélységben létezik, ami a testi és a lelki gondolat. Mindezeket magamra vettem. És megszabadítottam őt tőle, és ragyogó Fényt adtam rá, az Atyaság gondolatának tudását.

És átadtam őt azoknak akik az öltözetet adják – Jammon, Elasso, Amenai – és betakarták őt egy ruhával a Fény ruhái közül; és átadtam őket a keresztelőknek, és ők megkeresztelték őt – Micheus, Michar, Mnesinous – és bemeztették őt az Élet Vízének forrásába. És átadtam őt azoknak, akik trónra emelnek – Bariel, Nouthan, Sabenai – és ők trónra emelték őt a Dicsőség Trónjára. És átadtam őt azoknak, akik dicsóítanak – Arion, Elien, Phariel – és ők dicsóították őt az Atyaság dicsőségével. És azok, akik elragadnak, elragadtak – Kamaliel, [...]Janen, Samblo, és <a> hatalmas szent fény szolgálói – és elragadták őt az Atyaság fény-helyére. És ő megkapta az őt pecsétet az Anya, Protennoia fényéből, és megajándékozták a tudás misztériumában való részvétellel, és a Fény Fényévé vált.

És most...

[5 sor hiányzik]

...bennük lakoztam, mindegyikük alakjában. Az Arkónok azt gondolták, én vagyok a Krisztusuk. Valójában, mindenkiben lakozom. Valójában azokban, akikben kinyilatkoztattam önmagamot, mint Fény, kijátszottam az

Arkónokat. Én vagyok az ő szerettük, mivel azon a helyen felruháztam önmagamat mint az Arkgenitor fia, és hasonlatos voltam hozzá amíg nem ért véget rendelete, mely a Káosz tudatlansága. És az angyalok között kinyilatkoztattam önmagamat az ő hasonlatosságukban, és a Hatalmasságok között, mintha az egyik lenne közülük: az Ember Fiai között azonban, mintha én (is) az Ember Fia lennék, habár én vagyok mindenkinek az Atyja.

Elrejtettem önmagamat valamennyiükben amíg ki nem nyilvánítottam önmagamat a tagjaimban, akik az enyéme és én megtanítottam őket a kimondhatatlan rendeletekre, és a testvériségre. Ám ők kifejezhetetlenek minden Szuverenitás és irányító Hatalmasság számára, kivéve a Fény fiait egyedül, akik az Atya rendeletei. Ezek azok a dicsőségesek, akik felette állnak minden dicsőségnek, mely az Őt Pecsét, kiegészítve az Értelem erényével. Ő, aki birtokolja ezeknek a bizonyos neveknek az Őt Pecsétjét, letépte <a> tudatlanság öltözetét és magára öltötte a ragyogó fényt. És senki sem fog megjelenni előtte aki az Arkónok Hatalmasságai közé tartozik. Az effélékben, a sötétség feloszlik és a tudatlanság meghal. És a teremtmény gondolata, mely szétszóródott, egyszerűen csak megjelenik és a sötét Káosz feloszlik és...

[6 sor töredékes]

...amíg ki nem nyilatkoztatom önmagamat és felebarátaimat, és amíg nem gyűjtöm össze valamennyi felebarátomat az ötok királyságomon belül. És kinyilvánítottam számukra a kimondhatatlan Őt Pecsétet azért, hogy megmaradjak bennük és ők is megmaradjanak énbennem.

Ami engem illet, én magamra vettem Jézust. Megszabadítottam őt az átkozott fától és megalapítottam őt az Atyjának lakhelyén. És mindazok, akik rátekintenek az ő lakhelyükre, nem ismernének fel engem. Mivel visszatérhetetlen vagyok a magommal együtt, és az én magom, amely az enyém, behelyezem a szent fénybe a felfoghatatlan Hallgatásba. Ámen.

3. Beszélgetés a jelenésről

Trimorphic Protennoia, három részben
Szent Szöveg a Tökéletes Tudás Atyjának írása

Fordította: Aranyi László

Like Share Sign Up to see what your friends like.

Vissza a nyitólapra